

Молодіш комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 17 серпня 1985 року

№ 99 (3606).

Ціна 2 коп.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА! ЗМІЦНЬОЙТЕ КОРМОВУ БАЗУ ТВАРИННИЦТВА, ПІДВИЩЬОЙТЕ ЙОГО ПРОДУКТИВНІСТЬ!

З 10 ПО 20 СЕРПНЯ ТРИВАЄ УДАР-
НА ТРУДОВА ДЕКАДА ПО ДОС-
ТОЙНІЙ ЗУСТРІЧІ XXVII З'їЗДУ
КПРС, ПРИСВЯЧЕНА VIII З'їЗДОВІ
РКП(б).

Діє МОЛОДІЖНИЙ КОНВЕЙЄР

Минулого року тваринники колгоспу імені Леніна виконали план по на 154, тис. — на 123,1 тис. — на 100 процентів. Колгоспники досягли успіху, забезпечили вищу продуктивність худоби і птиці.

З цією метою в господарстві створюється достаток грубих і соковитих кормів. Нині ведеться робота по створенню їх дворічного запасу. Спеціалісти господарства підраховали, що для цього необхідно заготовити по 100 центнерів соковитих кормів на корову, в тому числі по 70 центнерів силосу.

Ці підрахунки використала секретар комсомольської організації Ольга Янченко на чергових комсомольських зборах, де йшла мова про участь молоді господарства у кормозаготівлі.

— Це не просто цифри, а наша програма дій, — так коротко сказав у своєму виступі молодий комуніст товариш Микола Гарнуша.

Дружно взялися за роботу. І результати роздують: силами молодих кормодобувників заготовлено 3700 центнерів сіна, 6990 — сінажу, виготовлено 210 центнерів трав'яного борошна, засиритовано 2700 центнерів соломи.

— Зимівля буде ситною. Із задоволенням констатують заступник голови правління колгоспу Б. Є. Зубко. І поряд з досвідченими товаришами він називає кращих молодих механізаторів, шоферів, які працюють на кормозаготівлі. Це члени ВЛКСМ Микола Клімов, Іван Шевцов, Юрій Бабій.

Тепло відгукуються про молодих кормодобувників і в колгоспі імені Зайкова. Господарство спеціалізується на вирощуванні овець і турбота про корми не обходить тут жодного колгоспника. Дружно виходить тут на суботники та недільники всі працездатне населення; допомагають старшим школярі місцевої десятирічки. Є чим похвалитись і комсомольсько-молодіжній кормодобувній ланці, очолюваній молодим механізатором Миколою Богоявленським, яка вже виконала взяті соціальні

зобов'язання по заготівлі сіна, сінажу, соломи, але ні на хвилину не припиняє робіт по дальшому нагромадженню кормів.

У відділку № 2 триває обробка соломи зневодним аміаком, що сприятиме кращому зберіганню корму і підвищенню його поживних якостей. Про цей досвід розповідались у листівках «Комсомольського прожектора».

— Уміють у нас добре працювати, — ділиться своїми думками секретар комітету комсомолу колгоспу Ольга Литвин. — Зараз, наприклад, група кращих жнивників та кормодобувників збирається в туристичну поїздку на Полтавщину. А поки що кожну погоду днину використовують для забезпечення ситої зими.

Організовано ведуть заготівлю кормів і комсомольсько-молодіжні ланки колгоспів імені 40-річчя Жовтня, імені Дикитрова, «За комунізм» Турботою про високу продуктивність тваринництва живуть у ці дні молоді трудівники колгоспу «Авора» Лесюк Тейков, Олександр Кузьмичов, Леонід Боса, Юрій Морозов, Юрій Алаєв. Віддача: одинадцятилітній середній добрий наділ на корову.

Г. ШАЛАПКО,

перший секретар райкому ЛКСМ України.

Вільшанський район.

Пересікаючи автотрасу Кіровоград — Бобринець, постійно курсують навантажені зеленою масою кукурудзи автомобілі колгоспу імені Тельмана. Їх кінцевий маршрут — силосні споруди відгодівельного комплексу молодняка вської рогаатої худоби. Тут знаходяться чотири бетонозбірні силосні споруди, кожна місткістю по 3000 кубометрів. Днями закінчують кормодобувників, очолюваний Василем Остаповичем Островським дотримуючись графіка кормозаготівлі, приступив до заповнення тут першої силосної траншеї. Загальний же рахунок становить уже 4800 тонн силосної маси. Бо одну силосну споруду кормодобувники закінчили на другому відділку ще під час жнив.

Нині заготівля кормів набирає ще вищих темпів.

— Та інакше й не можна, — говорить секретар комсомольської організації господарства Віктор Солонченко. — Цього року наше господарство планує створити дворічний запас соковитих кормів. Півторарічний запас кормів, створений в минулому році, дозволив нам мінімально використовувати кормові посіви літнього року.

Мета цього заходу полягає в тому, щоб годівля громадської худоби забезпечувалася цілорічно тільки із кормосховищ. Із технології годівлі буде виключено елемент несподіванки, коли через негоду та інші випадки ускладнюється доставка кормів з поля до ферм. Вирішується й інше, не менш важливе питання: інтенсивне використання кормових угідь. Тоді відпадає потреба посіву озимих на корм

БУДЕ ДВОРІЧНИЙ!

худобі, протягом літа не буде потреби використовувати інші кормові культи самі в період їх інтенсивного розвитку. Отже від впровадження цього прогресивного заходу у виграші залишаться і розплідництво, і тваринництво.

— Це й третій фактор — не люди. Люди словам вірять, а справі — ще більше. Сьогодні всі упевнілись, що розпочата справа варта, щоб нею займатися з повною віддачею. База для цього в господарстві створена надійна. Майже 1000 гектарів силосної кукурудзи потрібно зібрати в літній кормозаготівельній кампанії. Понад 300 гектарів її вже зібрано. Розпочали також і косовицю багаторічних трав другого і третього укосів. А їх у господарстві близько трьохсот гектарів. Цю справу взяли в свої руки молоді помічники бригадів тракторних бригад комсомольці Володимир Лебеденко та Борис Чернов.

Рационально використовуючи свої КСК-100 на косовищі силосної кукурудзи, соціалістичне змагання очолюють комуніст Василь Гордовий та ветеран кормозаготівельної справи, наставник молоді Микола Омельянович Самохвал. Не відстає від них і Семен Прока, який працює на силосному комбайні КСС-2,6. На силосній споруді працює два ДТ-75. Федір Васильович Яхнюк та Микола Лукич Русін

розрівнюють і ущільнюють силосну масу. Їм допомагають комсомольці з ветеринарного технікуму Олександр Кирпа, Валентин Маган, Ігор Удовіцький та Валерій Сергієнко. Во-

ни Компаніївської райсільгосптехніки. З перших днів кормозаготівлі змагання серед молодих водіїв твердо утримує водій КамАЗа райсільгосптехніки Петро Вашеня.

Зараз змагання набирає більшої активності. Впильнується від перевезення зерна нового врожаю Олександр Гончаренко. Він перевіз 7000 центнерів зерна і нині активно включається в кормозаготівлю,

ни ж забезпечують і рівномірне внесення мінеральних кормових добавок.

Нині в господарстві все підпорядковується якнайшвидшій заготівлі соковитих кормів. Створенню не тільки надійної основи споживів громадського тваринництва, а й забезпеченню перспективи в розвитку самої галузі кормовиробництва. Тому й стараються нині молоді водії Олександр Зубков, Віктор Кривошея, Анатолій Чернчанський разом з ветераном праці Леонідом Степановичем Череватенком вести рахунок робочого часу не тільки на хвилини, а й на секунди. Ще не весь колгоспний транспорт вивільнився з-під живильної кампанії. Тож транспорт нині на вагу золота. Правда, допомагають уже й водії автоколо-

зробивши вагому заявку на лідерство.

На період кормозаготівлі розширився, так би мовити, «штат» нашого «Комсомольського прожектора». До його складу ввели Любу Питенко. Вона зараз працює на ватівій. «Під контроль — заготівлю кормів!» — під таким девізом працює нині штаб «Комсомольського прожектора» на чолі з Юрієм Коріновським.

Усі зусилля кормодобувників підпорядковані нині головному завданню — забезпечити дворічний запас.

М. САВЕНКО.

Колгосп імені Тельмана, Компаніївський район.

На знімку: іде збирання силосної маси; лідер змагання Петро ВАШЕНЯ.

Фото автора.

Доярка молочнотоварної ферми № 3 колгоспу імені Леніна Надія Голуб Долінського району тримає першість серед молодих тваринниць району.

Фото С. ФЕНЕНКА.

Анатолій Філіпов, наладчик цеху друкованих плат Олександрійського електромеханічного заводу, молодий комуніст-комсорг цехової спілчанської організації, людина, якій нічого скаржитися на брак громадських доручень і справ. Виконує він їх завжди як слід. Та соціальний, так би мовити, портрет Анатолія буде неповним, якщо не сказати про нього як про хорошого сім'янина, батька шестирічної доньки... Вісім років складає його сімейний «стаж». Як на комсомольський вік чоловіка, то не так уже й мало. Тому, запросивши А. Філіпова до розмови у «Клубі молоді сім'ї», кореспондент «Молодого комунару» почав її із такого запитання:

ЗУСТРІЧ ДЛЯ ВАС

ЖИТИ ДОВГО
І ЩАСЛИВО

КОР.: Анатолію, з огляду на ваш сімейний досвід, що б ви порадили тим читачам, які в листах до редакції жалуються на брак взаєморозуміння в сім'ї, на те, що вони од шлюбу ченали «не такого»?

А. Ф.: Я, звичайно, не хочу ставити себе за приклад — це було б просто нескромно (та й що сказала б дружина, прочитавши таке в газеті?)... Однак особисто мені завжди імпує обережний, уважливий підхід обох до вирішення сімейних справ і проблем. Ніколи не треба, на мою думку, нервувати, втрачати самовладання, забувати враховувати думку протилежної сторони. Якщо, скажімо, йдеться про купівлю нового кольорового телевізора чи килима, то неважко для цього треба черговий раз псувати стосунки?

Чи доводилося мені «зриватися»? Якщо відверто — так. Однак жодна незгода не переросла у нас в щось серйозне — і перш за все завдяки Галіні, моїй дружині. Вміє вона, коли треба, повернути на жарт, але вміє і на своєму настояти — теж коли треба.

КОР.: Наскільки мені відомо, ви веде велику громадську роботу. Тут і організація спортивних змагань, і участь у них, і підготовка різних музично-масових заходів на підприємстві. А, крім того, ще й внутрішнікова робота. Певно, доводиться і на роботі затримуватися, і жертвувати особистим часом?

А. Ф.: Що ж, буває. Та тут мені вже пощастило. Бо дружина мене розуміє. І не лише тому, що сама займається громадською роботою — є членом заводського профспілкового комітету, веде одну з постійно діючих комісій... Ну, а потім, і тут продовжує діяти принцип «зроби крок назустріч». Приміром, на день фізкультурника я брав участь у міських змаганнях з міні-футболу, баскетболу. Так для того, щоб обійшлося без незгоди, довелося добряче попрацювати напередодні — навести лад у кімнаті, витріпати килима тощо. А як ішов на стадіон, узяв із собою доньку, Оксанку, і вона з усіх сил переживала за нашу команду, чекаючи мене на одній з трибун стадіону. З баскетболу ми тоді зайняли призове третє місце — певно, і Оксанка нам у тому допомогла.

КОР.: Ви дуже гарно казали про вміння поступатися. Однак бувають же у житті моменти, коли кожен з чоловіка не визнає компромісів — я маю на увазі телепередачі із найвідповідальніших матчів футбольного чемпіонату країни...

А. Ф.: Взагалі моя дружина з телепередач найбільше любить балет і фігурне катання. А до мого захоплення футболу ставиться хоча й без захоплення, але з повагою. Ну, і оскільки дуже рідко буває, щоб передача про

балет співала з футбольним чи хокейним репортажем, то якихось суперечок на цьому ґрунті у нас не було. Хоча я певен: якби таке й сталося, то при бажанні завжди можна обрати оптимальний варіант.

КОР.: Однак бувають і серйозніші причини для суперечок — приміром, чоловік відмовляється від участі у веденні домашнього господарства...

А. Ф.: У нас тут існує своєрідний розподіл. Не буду детально зупинятися на ньому, скажу тільки, що обов'язки поділено справедливо, за загальною згодою, але взаємодопомога й взаємозамінність не виключена.

Взагалі, я вважаю, що кожна людина повинна займатися домашнім господарством. Без цього, мабуть, не можна досягти повної самостійності, незалежності, скажімо, од батьківської допомоги — адже не секрет, що багатьох молодих сімей без неї буквально не можуть існувати. Та й потім, згадайте поетове: «семе́йна лодка разбілась о быт». Я можу з певністю сказати, що наш сімейний човен об побут ніколи не розбіється. Чи то дома, чи то на дачі (порівняно недавно ми вступили до садово-городнього товариства) ми трудимося дружно, не заважаючи одне одному, уникаючи дріб'язкової опіки. І доньку теж намагаємося змалку привчати до роботи, до самостійності.

До речі, що стосується виховання дітей, то тут я справді категоричний (дружина зі мною згодна): немає справи важливішої, як виховання дітей. Мрію, щоб у мене було їх мінімум троє. І щоб вирости вони хорошими людьми, справжніми громадянами нашої країни. Щоб вони гідно продовжували наші справи, щоб жили довго і щасливо.

Вів розмову
П. СЕЛЕЦЬКИЙ.
м. Олександрія.

ПРОДОВЖУЄМО
РОЗМОВУЛЮБИТИ
І
ВІРИТИ

У «Молодому комунарі» за 25 липня 1985 року під рубрикою «Долі людські» ми прочитали розповідь «У вірності ім'я Наталя». Скажемо одразу: спокійно, без емоцій читати цю хвилюючу історію ми не могли. Бо йдеться в ній про людей справжніх, відданих, сильних духом і добрих серцем. Про людей, у яких можна навчитися стійкості в життєвих незгодах. Наталя, ще зовсім юна, — скільки вона пережила й переборола в житті, тому що любила Сергія; і зараз вона любить його не менше, а може, ще палкіше: адже любов їхня пройшла крізь важкі випробування і не згасла. Таке кохання — чисте, вірне, мудре... Справді, яке це щастя — бути поряд з людиною, яку любиш і в яку віриш! І Сергієві та Наталі можна позаздрити, адже кохати так, як вони, на жаль, можуть далеко не всі. Ось чому ми од щирого серця захоплюємося ними обома. І хай вибачить нам Сергій (він же мужчина все-таки!), але особливо велике захоплення викликає у нас Наталя. Це такі жінки, як вона, йшли за своїми коханими на край світу. Йшли тому, що знали: вони їм потрібні...

Од щирого серця ми бажаємо вам, Сергію й Наталю, пронести своє кохання через усе життя. Щастя вам!

З повагою
Л. ДОНЦОВА та
О. ФУТУРНЮК.

с. Родниківка
Олександрійського району.

Як заграю, тату й маму.
Буде вам не до ніщо...
Бо хоч років мені мало,
Та артист я все одно!

Як утис якої пісні
Заспіваю що є сил,
Всі казатимуть:
— Ну звісно, —
Молодчина наш Василь!

Фотоетюд В. ГРИБА.

А ЯК ВВАЖАЄТЕ ВИ?

МАМІ ЦЕ НЕ СПОДОБАЛОСЬ...

Мені вже двадцять. Коли навчалася в 9 класі, познайомилася з хлопцем, старшим од мене на рік. Почали дружити, але мамі це не сподобалося. Вона говорила, що він мені зовсім не потрібен. І завжди намагалася зробити так, щоб наші зустрічі не відбувалися. Закінчилось тим, що ми перестали зустрічатися.

А коли я вчилася в десятому, мама познайомила мене з іншим. Він був її колегою по роботі. Наприкінці навчального року вона почала наполягати, щоб я виходила за нього заміж. Треба сказати, що Ігор із себе гарний, розумний. Та й мама весь час плакала, просила. Ми й одружилися, однак чоловік не зміг замінити мені перше моє кохання.

Певно, що мама хотіла, аби у мене все склалося якнайкраще. Справа в тому, що у неї сімейне життя не вдалося, і вона вирішила влаштувати щастя хоч мені...

Своєму чоловікові я приділяю багато уваги, у нас підрастає син. Але я й досі люблю іншого. І любитиму, здається, все життя.

Як мені бути далі?

Олена.

У Миколи Сивака й Майстренкової Ольги не сілля не було. Казала його мати: як з такою невісткою на поріг ступить — навік відречеться. І в одному літньому будинку його нареченої — мала дитя від покійного чоловіка. Тож розписалися ти хенько в сім'ї, привітали щиро одне одного... А що далі?

Поділялися в Миколі, де Ольга жила в гуртожитку, забрали її нехитрий скарб. У селі їй дала притулок одинока бабуся. Микола зранку до вечора — за кермом свого самокльода, мав непоганий заробіток. Дружина поралася на фермі. Слово, почали помаленьку на ноги ставати. А через рік у їхню гієнічну кімнатку приїшла радість: народився син.

Та сталася біда: невдовзі по тому Ольга тяжко

ДРУГА ВІРНЕ ПЛЕЧЕ

ко захворіла... Того вечора дощ лив як з відра. І серед степу старенький колгоспний газик міцно засів у вибоїну. Доки рубали з водієм хмиз, викопували загрузле колесо, Ользі ставало все гірше. Микола чув, як вона марилася, як кликала його на допомогу. А він нічим не міг їй допомогти. Потім в розпачі враз узяв дружину на руки і, ковзаючи, падаючи на коліна, поніс її через поле, до села, де була дільнична лікарня. Шлях неблизький. Скільки йшов, не пам'ятає. А тільки десь години за півтори його догнав трактором ексцита і обох майже

непритомних передав до рук лікарів.

Доки Ольга лікувалася, всі його плечі звалилися на її домашній турботи. Куховарив, прав. Добре, хоч бабуся вдень з дитини була. А потім захворіла й вона. І Миколі нічого не лишалось, як попросити допомоги в рідної матері. Пригадує, привіз до хати, в котрій ширі, на санчатах свого Ромашка, постукав у шибку. «А що, — сказала стара, — прийшла коза до воза?»

...Однак на світі куди більше добрих людей, ніж злих. Не залишилися й Микола в біді, допомогли. Та

тільки не закінчилися для нього на цьому випробування. Хоча Ольга й повернулася з лікарні, але хвороба ще давала про себе знати. Майже всі зароблені гроші витрачав на дружину. Фрукти, серед зми, помідори. За неповні два роки Ольга сім разів побувала в санаторіях. Незважаючи на протести, привозив дружину на вокзал, садив на поїзд чи автобус... А потім майже щодня писав їй листи. Та ще в короткі вільні години (здебільшого, вночі) впрідав на ліпній дошці Ольжин профіль...

І відступила хвороба перед коханням. Нині Оль-

га працює і втретє готується стати матір'ю. Правда, живуть вони тепер в сусідньому колгоспі: поділі від гірких спогадів. Мають власну хату: правління надало довгострокову позичку. Люди їх шанують. А вже обоє не тільки до праці охочі. Ольга в самоодіяльності залюбки бере участь, Микола — комсомольський активіст, народний дружинник. І головне, обоє вони завжди готові прийти на допомогу іншим, останнім поділитися.

До рідного села — рукою подає. Через пагорб, греблю — а там від саду й вікна матеріної хати видно. Кілька разів про-

бували розтопити холод у серці матері. А вже не вміють тримати в душі зла. Та все дарма. Лише через знайомих дізнаються про її здоров'я, про її турботи. А ще недавно на день народження надіслали їй теплу хустку. Поштою. Без зворотньої адреси. Вірять, що з часом усе зміниться, що захочеться й матері відчутти тепло щирого добра й любові. Та й онуки зачекалися бабусі, яка все не їде та й не їде. Старший он вже до другого класу перейшов. Для онуків бабуся завжди уявлятиметься доброю та любимою. Тому й не пазиваю справжніх прізвиськ героїв цієї історії. Та й чи в іменах суть? Головне в житті — бути людиною, вірити в добро. І ще знати: поряд надійний, вірний друг. Тоді ніякі біди не страшні.

О. ГАВРИЛЕНКО.

Фестивальна орбіта «Проліску»

ТЕЛЕГРАМА

Висловлюємо щирі вдячність учасникам хореографічного ансамблю «Пролісок» Кіровоградського палацу піонерів за активну участь у дитячій програмі XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. Бажаємо щастя, здоров'я, відмінного навчання, творчих успіхів у майбутньому.

Ци ВЛКСМ.

Це були незабутні дні. Такого успіху вони ще не знали. В перший фестивальний день «Пролісок» виступав на відкритті Міжнародного парку мистецтв в Зеленому театрі парку культури ім. Горького, що зібрав 15 тисяч глядачів. В цьому концерті виступали провідні майстри мистецтв і кіровоградці були єдиним дитячим колективом серед учасників. Концерт транслювався по інтербаченню. Отже танці «Проліску» «Дружать діти всієї землі» і «Салют, фестиваль», образно висловлюючись, дивились весь світ.

Кожен фестивальний день для учасників ансамблю і для керівника був насичений подіями, зустрічами, знайомствами. Танцюристи «Проліску» брали участь у зведених дитячих номерах, деякі з

них ми могли бачити по телебаченню. Наприклад, театралізована вистава на стадіоні «Динамо» «Мир перемаже війну» і великий гала-концерт радянської делегації напередодні закриття молодіжного форуму. До речі, в той же день, тобто 2 серпня «Пролісок» взяв участь ще в одному грандіозному заході «XII Всесвітній в гостях у радянських дітей». Свято почалося о пів на десяту ранку і закінчилося о третій годині дня. В програму входив і марш миру на проспекті Вернадського. Крім того «Пролісок» виступав зі своїми танцями «Салют, фестиваль» і «Квіти України». Успіх був таким грандіозним як і саме свято. Діти підкорили всі!

Багато цікавого випало на долю юних учасників

ансамблю «Пролісок» і в інші фестивальні дні. Не забудуться виступи в дитячому музичному театрі під керівництвом Героя Соціалістичної Праці, народної артистки СРСР Н. І. Сац з танцями «Калінка» і «Салют, фестиваль» в рамках великої фестивальної програми «Майстри мистецтв — дітям» (ім аплодували визначні діячі радянського мистецтва і літератури О. Єфремов, І. Архипова, Н. Дурова, М. Царьов, А. Ешпай, Л. Ошанин), участь в інтерконцерті, що відбувся в міжнародному молодіжному центрі «Олімпієць», де жили діти з різних країн — делегати фестивалю.

За активну участь у культурній програмі фестивалю, за високу майстерність «Пролісок» нагороджено почесним дипломом Радянського підготовчого комітету. Відразу після закриття фестивалю «Пролісок» в повному складі поїхав в Артек, відпочивати, набиратися сил. Адже скоро новий навчальний рік. Нові виступи, поїздки, концерти. 16 серпня в Артеці відбулося велике свято «Салют, мир, салют, фестиваль», як відбудування московського форуму молоді і студентів. Звичайно, найактивнішу участь в ньому взяв ансамбль танцю із Кіровограда, наш розквітий «Пролісок».

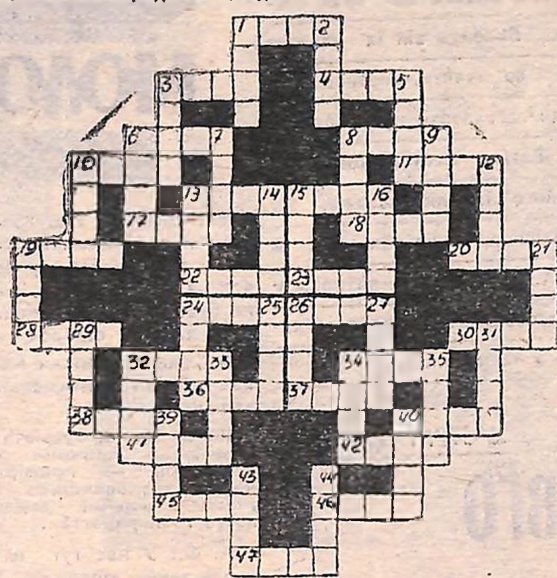
Наш кор.

Кросворд «Літературний»

Цей кросворд незвичайний, бо в клітинки треба вписати не літери, а цифри. Отже, визначте автора художнього твору, а в клітинки кросворда поставте рін його народження, Єди-

ниги «П'ятериця». 32. Драма «Насандра». 34. Драма «До зірок». 36. Драма «На березі Нєси». 37. Поема «Андрієло». 38. Драма «Дмитрій Калінін». 40. Поема «Горнянка». 41. Роман

Роман «Карлін». 31. Роман «Вогонь». 32. Роман «Воді». 33. Роман «Полни ідути на переправу». 34. Роман «Назустріч долі». 35. Поема «Пулновський меридіан». 39. Роман «Саломея». 40. П'єса «Навчальне крєдильне коло». 43. Поема «Залізниця». 44. «Повість віремених літ». Склад П. ОНИЩЕНКО.

ний винятком: оскільки науково не встановлено дату народження літописця, який вважається автором «Повісті віремених літ», при розгадуванні вкажіть рік його смерті.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Роман «Завойовники». 3. П'єса «Буря». 4. Роман «Подих грози». 6. Трагедія «Демосфен». 8. Збірка віршів «Сонячні кларнети». 10. Трилогія «Буймир». 11. Роман «Розлука». 13. Роман «Облога ночі». 15. П'єса «Останні дні». 17. Незакінчений роман «Острови в океані». 18. Поема «Безсмертя». 19. Ода. «На взяття Ізмаїлу». 20. Роман «Весняні вітри». 22. Роман «Ріки горять». 23. Дума «Іван Сусанин». 24. «Дім і світ». 26. Роман «У затінку дівчат нестучих». 28. Книга «Думки і серця». 30.

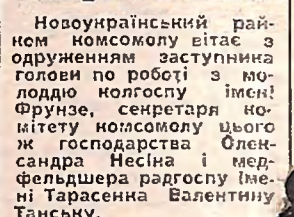
«Троє». 42. Роман «Гладіатори». 45. Оповідання «Геній в обмотках». «Ода тій хаті, що в снігах». 46. Діалог «Надія». 47. Роман «Ульянов».

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Роман «Свій хліб». 2. Роман «Дім». 3. Книга мемуарів «Далекі — близькі». 5. Поема «Червоний десант». 6. Роман «Уран». 7. Роман «Шпигун». 8. Роман «Прощання». 9. Роман «Санта-Марія». 10. Роман «Овод». 12. Книга новел «Криниця під війном». 13. Роман у віршах «Перевал». 14. Назва «Соловей». 15. Поема «Фархад і Шірін». 16. Оповідання «Чука кров». «Смертний ворог». 19. Роман «Айвенго». 21. Поема «Три смерті». 24. Роман «Геній». 25. Поема «Ніж у сонці». 26. Трилогія «Імперія». 27. Поема «Чотири розділи». 29.

Відповіді на кросворд «К»

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 3. Іш-лак. 4. Кубрик. 8. Нісен. 9. Нумин. 12. Кидон. 13. Кубелін. 14. Косляк. 17. Кидрик. 18. Класик. 21. Кольє. 23. Климун. 26. Мілін. 27. Кравчук. 28. Ноток. 30. Кунан. 33. Ковпак. 34. Ковпак.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Нарюк. 2. Нулін. 3. Нутин. 5. Кістяк. 6. Керчан. 7. Куція. 10. Ношин. 11. Нотин. 15. Кримсь. 16. Кальчин. 19. Колин. 20. Кубон. 22. Морчин. 23. Научун. 24. Нішин. 25. «Нортин». 29. Нозак. 30. Наток.

В. с. редактора В. АФАНАСІЄНКО.

ІНФОРМУЄ УКРПОБУТРЕКЛАМА

Наближається осінь зі своїм різнобарв'ям, жовтогарячим листям, зеленою, але вже ледь-ледь вигорілою травою, розмаїттям літніх та осінніх квітів. Відчувають її наближення птахи, починають збиратися у зграї, щоб потім відлетіти в теплі краї...

Починають готуватися до осені й люди. Замовляють собі тепліші сукні, капелюшки, блузки, костюми. І правильно роблять ті жінки, які вже зараз, у серпні, дбають про своє осіннє вбрання. Але не всі, звичайно, можуть шити самі чи підібрати собі ту чи іншу сукню в магазині. Тому й доводиться їм звертатися за допомогою до майстрів ательє — Кіровоградської фабрики індошиття та ремонту одягу.

В ательє № 1 (вул. Леніна, 6, телефон 2-51-43), № 2 (проспект «Правди», 11, телефон 2-09-91), будинок побуту «Ігул» (IV поверх, телефон 4-07-69), № 5 (вул. Компанійця, 69, телефон 2-37-85), № 6 (вул. Ленінградська, 85), телефон 7-00-03), № 7 (вул. Героїв Сталінграда, 109-а, телефон 3-62-91), № 8 (вул. Радянська, 2-а, телефон 7-03-83), № 10 (вул. Дачна, 16, телефон 3-35-48), № 12 (вул. Сугокліївська, 15, телефон 3-42-67), № 16 (вул. Київська, 96, телефон 6-43-31), № 11 (будинок побуту «Ігул», II поверх, телефон 4-07-44) приймають замовлення на пошиття верхнього чоловічого одягу. Строк виконання замовлення — 10—15 днів. Тут же в ательє замовнику нададуть необхідну консультацію по вибору моделей чи тканини.

Немає такої дівчини чи жінки, яка б не хотіла бути модно й елегантно одягненою. В цьому їй охоче допоможуть майстри-чарівники ательє № 5 (вул. Компанійця, 69, телефон 2-37-85), які не лише пошитають гарне, модне елегантне демісезонне чи зимове пальто, а й порадять, який фасон чи колір тканини вам до лиця.

Більшість жінок віддає перевагу костюму. Адже він зручний як у діловій обстановці, так і в урочистих випадках — у кіно, в театрі, на прогулянці. Замовлення на пошиття костюмів будь-якого стилю приймаються в усіх ательє міста. В цих же ательє можна замовити й чоловічий костюм. Без нього не можна з'явитися в театрі чи на урочистій церемонії.

Все ще користуються поштом спідниці та сукні з елементами плісе і гофре. Замовити такі вироби ви можете в ательє № 1 (вулиця Леніна, 8) та ательє № 2 (проспект «Правди», 11).

Капелюшок — одне із найважливіших доповнень до вашого одягу. Він необхідний у будь-яку пору року. Тому жінки дуже старанно його вибирають.

І не дивно, що для створення гарних і модних капелюшків необхідно багато майстерності й художнього смаку. Саме цим і володіють майстри ательє № 11 (будинок побуту «Ігул», II поверх, телефон 4-07-44) та № 13 (вул. Леніна, 16), телефон 2-46-91). Ці ательє приймають замовлення на пошиття чоловічих та жіночих головних уборів. Строк виконання замовлення — двадцять днів.

У вище названих ательє можна зробити замовлення на виготовлення таких капелюшків: «таблетка», капелюшок з полями, «жоксейка», для дітей панам. Приймаються замовлення на пошиття чоловічих і жіночих шапок із натурального та штучного хутра.

Літо ще не закінчилось, погожі теплі дні ще будуть і у вересні, тому нова літня сукня чи спідниця стануть вам у пригоді. Відвідайте ательє № 12 (вул. Сугокліївська, 15, телефон 3-42-67) та № 16 (вул. Київська, 96, телефон 6-43-31). Тут за 20 днів вам пошитають модну сукню чи кофту.

Якщо у вас є сукні чи костюм трішки застарілого фасону, не поспішайте їх викинути з вашого гардеробу. Вони ще можуть вам згодитися. Варто лише мати трішки видумки й фантазії і зі старої сукні можна зробити сукню модного фасону. Якщо ви не вмієте шити чи просто не маєте вільного часу, зверніться за послугами в ательє № 5 (вул. Компанійця, 69), № 6 (вул. Ленінградська, 85), № 7 (вул. Андріївська, 109-а), № 10 (вул. Дачна, 16), № 11 (будинок побуту «Ігул», II поверх), № 16 (вул. Київська, 96). В цих же ательє проводиться терміновий ремонт одягу «сьогодні на сьогодні».

Ви готуетесь до весілля. І, звичайно, хочете, щоб ваша весільна сукня була якнайкращою. І ось сукня готова, але без оздоблювальних квітів вона не має такого вигляду, як хотілось би. То ж, не гайте часу і йдіть до ательє № 1, що по вулиці Леніна, 8 чи ательє № 11, яке розташоване в будинку побуту «Ігул», і замовте оздоблювальні квіти та весільні прикраси.

У цих же ательє, можна зробити замовлення на пошиття костюмів для художньої самодіяльності, вишивання виробів.

Для тих жінок, які люблять і вміють шити, фабрика індошиття та ремонту одягу пропонує напівфабрикати сучасного одягу. Такі напівфабрикати є у великому асортименті в салоні «Силует», який міститься по вулиці Леніна, 16, телефон 2-46-91.

Подбали швейниці й про тих, хто має нестандартну фігуру. В ательє № 4 (будинок побуту, IV поверх) та № 5 (вул. Компанійця, 69) в необмеженій кількості приймаються замовлення на пошиття нестандартного одягу.

Вироби з матеріалу ательє, а також напівфабрикати ви можете придбати в кредит строком до 12 місяців.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відп. відомого секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; еглогешень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.